

mer, Træbygninger og dertilhørende Bygningsmaterialer. Ligesom det nemlig tidligere har været disse, efterat have løst islandsk Søpas, tilladt at drive Speculants handel paa alle Handelsstederne, hvilken Tilladelse efter det den islandsk Forsamling foreslagte Lovudkast fremdeles skulde vedblive, saaledes er Tilførselen af Tommer og Træbygninger til Island ei blot af største Bigtighed for Landet i det Hele, men Transporten af samme fra Sted til Sted paa Landet derhos forbundet med særdeles Banffelighed, da det maa føres frem paa Transporthestenes Ryg. At udstrække Fremmedes Speculanthandel til alle Udliggersstederne hele Den over, som de islandsk Repræsentanter have forlangt, vilde for det Første adskille Handelen i en saadan Grad, at en fast og solid Handel ei vilde kunne fremkomme. En saa udstrakt Frihed vilde dernæst ogsaa kunne tilintetgjøre den danske Speculanthandel og ryste den faste Handel ved at oversvømme alle Pladser med Varer og Handelsentrepriser, og, ligesom da uundgaaeligen, naar Reaction senere indtraadte, Landet der ved vilde lide, saaledes er den danske Handel paa og med disse mange Havne i Gjærningen en Mellem- eller Indenrigs-Handel, en Art cabotage i vidtløftig Forstand, som ingen Stat overgiver eller bør overgive i Fremmedes Hænder. Det Hovedargument, som man har villet hente fra Islands locale Forhold, nemlig Landets store Udstrækning, for Nødvendigheden af at tillade Fremmede at anløbe alle autoriserede Havne i Landet, vil ogsaa tabe en stor Deel af sin Vægt ved den udstrakte Bæreførsel, som nu vil blive tilladt overensstemmende med den islandsk Forsamlings Indstilling, saaledes som nedenfor nærmere vil blive omhændlet. Naar endeligen selv denne i det Væsentlige mellemrigske Handel isvrigt, som optaget i denne Lov, bliver undergivet samme Afgifter som den fremmede Handel paa Kjøbstæderne, og altsaa stillet paa lige Vilkaar med denne, saa synes den hele Ordning af Forholdet for den fremmede Handels Vedkommende endog meget liberal mod de Fremmede.

Ved den heromhandlede Bestemmelse er ogsaa bortfalden den Inconsequents, som fandt Sted saavel efter det Forsamlingen foreslagte

som efter Forsamlingens eget Lovforslag, hvor efter det nemlig var tilladt Fremmede, uden nogen Tidsindskrænkning, at afhænde deres Varer til de faste Handlende i Kjøbstæderne, medens indenlandsk Speculanter i deres Handel med disse vare indskrænkede til en Tid af 4 Uger.

Endeligen er det anseet nødvendigt, at der gives de uuværende Handlende paa Island omtrent 1 Aars Frist til at indrette deres Handelsforetagender efter de nye Forhold, ligesom Regjeringen behøver dette Tidsrum til at skaffe nødvendigt Læge- og Politietilsyn og saavidt muligt en Communalbestyrelse tilveie i de vordende Kjøbstæder.

ad § 4.

De foranførte Bestemmelser angaaende Benyttelsen og Gyldigheden af de islandsk Søpasse stemme i det Væsentlige overens med de nugældende Regler, og ere nærmest optagne til Veiledning for de Udlandinge, som maatte attraae islandsk Søpasse. At et Pas, der løses i Island for et Skib, der er ankommet til Island uden Pas og der befragtet af en i Landet bosat Handlende, skal gjælde for Rejsen frem og tilbage, er en liden Fordeel, man har troet at burde indrømme de bosatte Handlende; men den knyttes til den Betingelse, at Skibet retournerer inden 9 Maaneder.

ad § 5.

Det er vel af den islandsk Forsamling foreslaaet, at islandsk Søpasse maatte kunne erholdes, foruden paa de i nærværende Lovforslag nævnte Steder, tillige hos Politimesterne paa de foranførte 6 Hovedhandelssteder i Island; men man har anseet dette saameget mere betænkeligt, som der i bemeldte Passe ligger den eneste Control, som fra det Offentlige Side kan føres med Islands Besættelse. Desuden vil det formeentligen ikke forvolde nogen særdeles Uleilighed for Vedkommende at erhverve Pas paa et af de i Paragraphen bestemte Steder, idet man har tilføjet, at Passe ogsaa kunne erholdes hos Amtmændene, navnlig for de enkelte Tilfælde, naar de paa Island hjemmehørende eller fra Danmark opsendte Skibe kunne blive anvendte til at foretage